

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 369-ҳадис

* إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبِضُ الْعِلْمَ اِنْتَرَاعًا يَنْتَرِعُهُ مِنَ الْعِبَادِ، وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعِلْمَ بِقَبْضِ الْعُلَمَاءِ، حَتَّىٰ إِذَا مَمْ يُبْقِي عَالِمًا، أَخْذَ النَّاسُ رُؤْسَاهُ جُهَّاً فَسَيُئْلُوْ فَأَفْتَوْهُ بِعَيْرِ عِلْمٍ فَضَلُّوْ وَأَضَلُّوْ.

(رواه البخاري ومسلم عن ابن عمر)

Албатта, Аллоҳ таоло илмни бандалари (қалбидан) бир тортишда суғуриб олмайди. Лекин унга уламоларни вафот эттириш ила барҳам беради. Ҳатто олимлар қолмайди. Одамлар эса жоҳиллардан бошлиқ қилиб олишади. Кейин ўша жоҳиллардан бирон нарса сўралса, илмсиз ҳолда фатво берадилар. Бу билан ўзлари ҳам адашади, ўзгаларни ҳам адаштиришади.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

